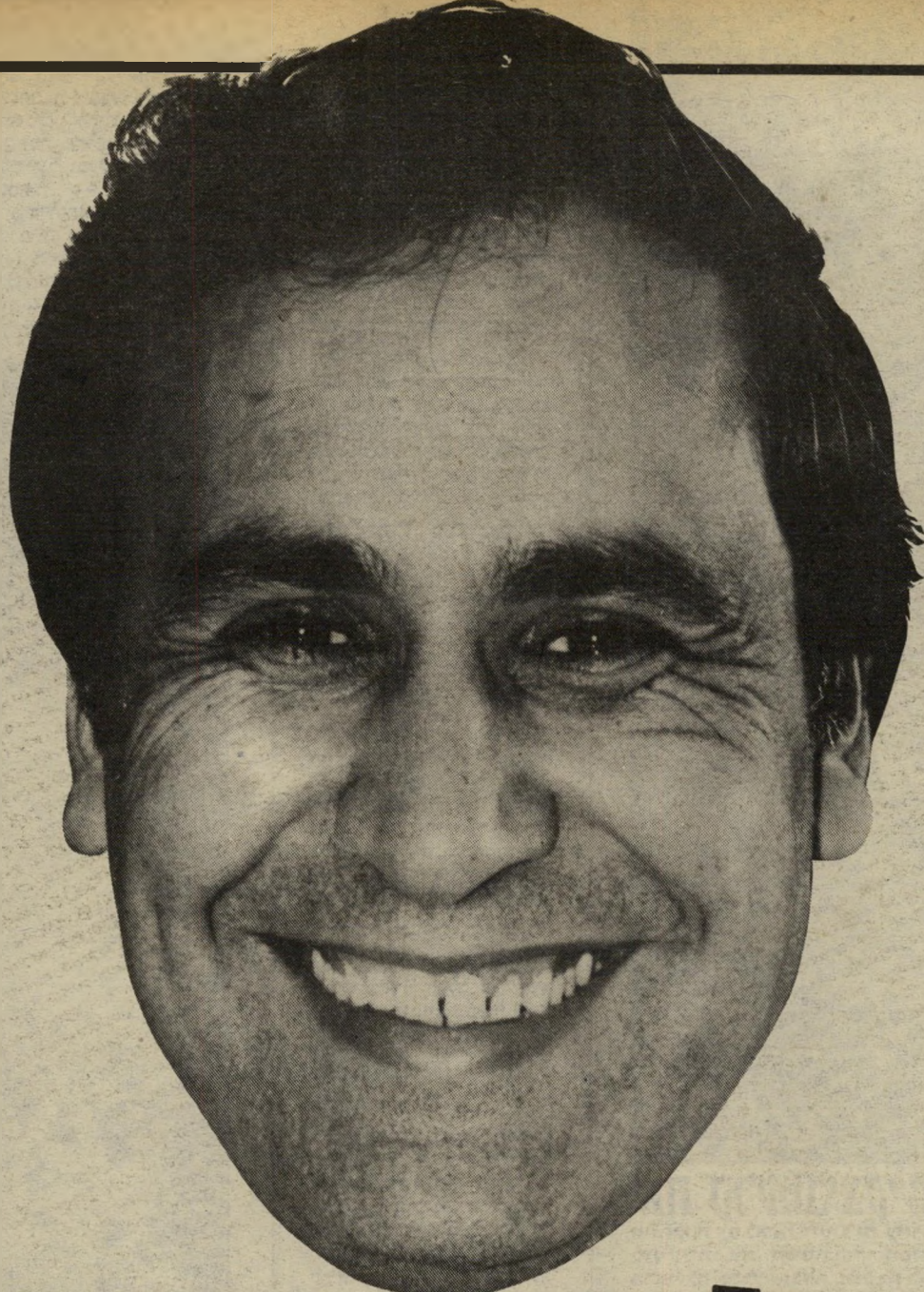

צעיר השרים במשלה, שר העבודה והרווחה משה קצב בן ה־39, מגדיר את עצמו כביצועיסט, מודה שהוא נין והוא מרוצה מאוד מהתדמית של עצמו:

משה קצב עשה זאת. אין ספק שזו אחת התקופות המאושרות בחייו. לפני כמה שבועות, סמוך להחלטתו הגורלית של יצחק שמיר בדבר מועמדיו לכהונת שרים בממשלה, ישבנו יחד בכנסת וניסינו להמר. קצב היה קופצני, מתון, שלא כמינהגו: לא שפע חיובים ונימוסים, וניסה לפרש כל אית או רמו בנוגע לעתידו. או הסביר את החלטתו להתמודד בכך ש-הגיע הרגע? כיצד רצים? הלכתי לשיחה עם שמיר, תיאר בהומור עצמי, ללא כל נסיון לייפות את המציאות. השיחה התנהלה מסביב: מעגלים, מעגלים... לשנינו היה ברור על מה מדובר. שמיר אמר — שמעתי. לא. אין לי מושג מה תהיה החלטתו.

לאיזה משרד קיווה קצב להגיע? בניגוד למועמדים אחרים, קצב היה מציאותי לחלוטין: מה כבר נשאר בממשלה כזו רחבה? כל משרד שהוא להיות שר, נו... אמר במבוכה. למיטב זיכרוני, היה לו ברור שמדובר במישל רה-עבורה והרווחה. ובכן, הוא הגיע לשם.

בלישכה הצנועה של שרי-העבודה והרווחה קיבל קצב את פנינו יחד עם עוזרו, דויד מנע, וברכה, מזכירתו. השלישיה, שעברה מלישכת סגור-שר השיכורה הבינוני, מהווה עדיין נטע זר במקום שנחשב כמיצורה של תמי"כ שלוש השנים האחרונות.

קצב זעזוע ממה שמצאו במישרד. הוא מודע לבעייתיות של המישרד שנטל על עצמו, ונחוש בדעתו להצליח. יחד עימנו ניסה לנסח מה פירוש הצלחה כמישרד-העבודה והרווחה — אמר: "נות" זו המילה הראשונה שנוקטת אחר-כך בא פירוטיית של יעדים.

הוא מודע גם לתדמית הסינדרלה שרבוקה בו. לא, הוא כלל וכלל אינו שבע-רצון ממנה. היא קלילה מדי בהשוואה למאמצים שהשקיע כדי להגיע לאן שהגיע. לא כדלילה? הוא מרגיש. אולי מרד (הוא בן 39), אבל כהחלט לא בקלות.

גם מהתדמית של "ילד-טוב-קרייתי מלאכי" הוא מנסה להיפטר. חברים בחרות דחקו בו: תשאלו אותו מה דעתו על מה שמתרחש כרגע בחרות — התבטאויותיהם של יורם ארידור, אריאל שרון, דויד מגן ועוד — נראה איך הוא יוצא מזה בשלום... גיחכו בערמומיות. והוא יצא מזה לא רק בשלום, אלא גם ככבוד, באמירות נוסה: "אני חרד, מודאג..."

ערמומיות זו, והכישרון הדיפלומטי להתפתל בלי סוף, לא כל-יך מסתדרים עם הנאיביות שגרמה לו לייצר תרגי לים כביצועיסט נוסח יום-העבודה

לדוגמה, שהתחייב לו פעם כחודש. קשה ליישב את הסתירה. כמה שמקל- פים את העטיפות של קצב כזו אחר זו, עדיין נתקלים בעטיפה. תחביבים כמעט ואין לו. זמן פנוי — אין! הוא איש-ביצוע: מתקופת לימודיו באוניברסיטה, שבמהלכה רץ לראשות עיריית קרית-מלאכי, ועד כיבושו האחרון — כסא-כממשלת- האחרות הלאומית.

● מיברקים ליצחק שמיר

מה דעתו על מה שקרה במיפ- לגתו, חרות, בעיקבות פירסום שמות השרים המיועדים לממשלת האחרות הלאומית?

אני לא משתייך ולא השתייכתי מעולם לאף מחנה? הוא לוקח נשימה ארוכה. זה ספיחים של ההתפתחויות מאז שנחם בגין התפטר. את השם בגין הוא מבטא בהערצה. התמונה היחידה המפארת את לישכתו החדשה היא תצלום גדול שלו עצמו כשהוא זוכה בחיבוק הבגיני הידוע.

ספיחים מהתפטרותו של בגין? הם לא יצאו קצת מאוחר לאור? הוועועים שיצרה הליכתו של בגין היו מתחת לפני השטח. מרוע? בגלל הבחירות? המעורבות שלך בסערה לא מפי- ריעה לך?

לא, מכיוון שכעצם הסערה לא פרצה בגללי. על בחירתו לא עירער איש בקול רם. נקשר לצורת הבחירה: אני הייתי בעד התמודדות במרכז. היתה ישיבת-מזכירות, בראשותו של יורם ארידור, שקיימה דיון על אופן בחירת השרים. המזכירות יורם תמכו בהסמכת שמיר להבאת המועמדים לפני המרכז. אני כיבדתי את החלטת המרכז. אני מבין שיוזם טוען שנאמר לו לפני-כן שהוא מועמד, ואני גם מאמין לו. אה... כאן הוא נתקע.

איך הוא מציע לפתור את המצב שנוצר בחירות?

איך לפתור? (פאזזה). הנהגה קולקטיבית בראשותו של שמיר. מה זאת אומרת? שמיר כראש הצוות המוביל. מה הרכב הצוות המוביל? (בחיך) על זה אני מעדיף שלא נדבר...

כשהתלבטת אם להגיש את מוע- מרותך למישרת שר, התבטאת שאתה מאוד רוצה במישרה. אמרת שאתה חש שהגיע הרגע — למה התכוונת בדיוק?

זו שאלה מאוד לא הוגנת. אני עלול להצטייר כטיפוס שאפתני, צעיר, בלתי-אחראי וחסר-מעצורים. הרגשתי שאני בשל לכל, אחרי התפקידים שביצעתי (ראשות-מועצה, סגנות-שר) ומה שלא פחות חשוב — שהמרכז רוצה אותי: את יודעת, שמיר סיפר לי אחר-כך שהוא קיבל כל-יך הרכב מיברקים בענייני. מה היה תוכנם? רצו שאהיה שר... (מצטחק) שמיר הציע לי להיות יושב-ראש הכנסת. לא רציתי: העדפתי להיות בתחום הביצועי. מאז שנכנסתי לפוליטיקה הייתי ביצועיסט: ב-1977, כשנכנסתי לכנסת, הייתי הח"כ היחיד שהיה גם ראש-מועצה.

השגת את אשר רצית. מציגים אותך כסינדרלה של הפוליטיקה הישראלית — מה דעתך?

אני לא מסכים! (ניכר בו שהפך בנקודה זו רבות, והוא שולף נוסח מהמוכך) מה זה סינדרלה? זה כאילו שקיבלתי את הכל על מגש של כסף. כאילו שאיו ועדת-מינויים קבעה את מינוי וקצב התקדמותי. התמודדתי לאורך כל הדרך, עד שבאה ההצלה הקלה...

אריאל שרון אמר, מיד אחרי היוודע שמות השרים שבהם בחר שמיר, שרק בחרות יכול היה לקרות שייבחר שר כה צעיר. האם אין זה מפריע לו שמנפנים בו ככדגל?

לא מפריע לי שאריק מפרגן לי. אני שמח בכל מי ששמח בשימחתי, תהא הסיבה אשר תהא. ועובדה (על העובדה הזו הוא חוזר מיספר פעמים בהדגשה) שעל בחירתי לא

יליד טוב קריית-מלאכי

נשיקה לקצב, לרגל בחירתו, במרכז חרות. אולי אין הרבה בחורים אשכנזיים שעבדו קשה!